

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 22 kwietnia 1981 r.

Nr 10

TREŚĆ:
Poz.:

UMOWA MIĘDZYKARODOWA

- 43 — Protokół podpisany w Sofii dnia 27 czerwca 1980 r. do Umowy między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Ludową Republiką Bułgarii o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych, podpisanej w Warszawie dnia 4 grudnia 1961 r. 129
- 44 — Oświadczenie rządowe z dnia 30 marca 1981 r. w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Protokołu podpisanego w Sofii dnia 27 czerwca 1980 r. do Umowy między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Ludową Republiką Bułgarii o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych, podpisanej w Warszawie dnia 4 grudnia 1961 r. 132

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

- 45 — z dnia 1 kwietnia 1981 r. w sprawie uznania Związku Byłych Żołnierzy Zawodowych za stowarzyszenie wyższej użyteczności 132
- 46 — z dnia 13 kwietnia 1981 r. w sprawie zbiórki, skupu i uprzydatniania surowców wtórnych ; . ; 132

ROZPORZĄDZENIA:

- 47 — Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 6 kwietnia 1981 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie ustalania prawa do zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej oraz ich rodzin i w sprawie wypłaty świadczeń pieniężnych z tytułu tego zaopatrzenia 133
- 48 — Ministra Finansów z dnia 25 marca 1981 r. w sprawie ustalenia stawek procentowych podatku od wynagrodzeń od dodatkowych wynagrodzeń i niektórych innych przychodów 133
- 49 — Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 6 kwietnia 1981 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie obliczania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne oraz świadczeń z ubezpieczenia społecznego z tytułu zatrudnienia w spółdzielczych zakładach usługowych 135

43

PROTOKÓŁ

podpisany w Sofii dnia 27 czerwca 1980 r.

do Umowy między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Ludową Republiką Bułgarii o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych, podpisanej w Warszawie dnia 4 grudnia 1961 r.

W imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

RADA PAŃSTWA
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 27 czerwca 1980 r. został podpisany w Sofii Protokół do Umowy między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Ludową Republiką Bułgarii o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych, podpisanej w Warszawie dnia 4 grudnia 1961 r., w następującym brzmieniu:

PROTOKÓŁ

do Umowy między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Ludową Republiką Bułgarii o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych, podpisanej w Warszawie dnia 4 grudnia 1961 r.

Rada Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Rada Państwa Ludowej Republiki Bułgarii, kierując się dążeniem do pogłębienia i udoskonalenia współpracy w

dziedzinie obrotu prawnego, postanowiły zmienić i uzupełnić Umowę między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Ludową Republiką Bułgarii o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych, podpisaną w Warszawie dnia 4 grudnia 1961 r., i w tym celu wyznaczyły swoich pełnomocników:

Rada Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — Jerzego Bafię, Ministra Sprawiedliwości Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

Rada Państwa Ludowej Republiki Bułgarii —
Swetłę Daskałową, Ministra Sprawiedliwości
Ludowej Republiki Bułgarii,

którzy po wymianie swoich pełnomocnictw, uznanych za
dobre i sporządzone w należytej formie, uzgodnili, co na-
stępuje:

Artykuł 1

W Umowie między Polską Rzeczpospolitą Ludową
a Ludową Republiką Bułgarii o pomocy prawnej i stosun-
kach prawnych w sprawach cywilnych, rodzinnych i kar-
nych, podpisanej w Warszawie dnia 4 grudnia 1961 r.,
wprowadza się następujące zmiany i uzupełnienia:

1. W artykule 7 dodaje się nowy ustęp 3 w nastę-
pującym brzmieniu:

„3. Pomoc prawna obejmuje również ustalenie na te-
rytorium jednej z Umawiających się Stron miejsca pobytu
osób, przeciwko którym osoby mające swoje miejsce za-
mieszkania lub pobytu na terytorium drugiej Umawiają-
cej się Strony zgłaszają roszczenia z zakresu prawa cy-
wilnego lub rodzinnego, a ponadto ustalenie miejsca pra-
cy i wysokości dochodów osób, przeciwko którym zosta-
ną zgłoszone roszczenia alimentacyjne. W celu ułatwienia
załatwienia tego rodzaju wniosków wzywająca Umawia-
jąca się Strona przekazuje wszystkie posiadane informa-
cje”.

Dotychczasowy ustęp 3 oznacza się jako ustęp 4.

2. W artykule 13 dodaje się ustęp 5 w następującym
brzmieniu:

„5. Świadek lub biegły, który stawił się na wezwa-
nie na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, otrzy-
ma od organu wzywającego zwrot kosztów podróży i po-
bytu oraz równowartość utraconego zarobku, a biegły
ponadto — wynagrodzenie. O powyższym, jak również
o prawie ubiegania się o zaliczkę, świadek i biegły po-
winien być pouczony przy doręczaniu wezwania”.

3. Artykuł 22 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 22

Zawarcie małżeństwa.

1. Materialne przesłanki ważności małżeństwa ocenia
się dla każdej z osób zawierających małżeństwo według
prawa Umawiającej się Strony, której osoba ta jest oby-
watelem.

2. Forma zawarcia małżeństwa podlega prawu Uma-
wiającej się Strony, przed której organem małżeństwo
zostaje zawarte.

3. Forma zawarcia małżeństwa przed uprawnionym
do tego przedstawicielem dyplomatycznym lub urzędni-
kiem konsularnym podlega prawu Umawiającej się Strony
wysyłającej przedstawiciela dyplomatycznego lub urzędni-
ka konsularnego”.

4. Po artykule 27 dodaje się artykuł 27 A w następu-
jącym brzmieniu:

„Artykuł 27 A

Do roszczeń alimentacyjnych rodziców wobec dzieci
stosuje się prawo oraz właściwy jest sąd tej Umawiają-
cej się Strony, na której terytorium ma miejsce zamiesz-
kania osoba uprawniona do alimentów”.

5. Po artykule 35 dodaje się artykuł 35 A w następu-
jącym brzmieniu:

„Artykuł 35 A

Prawo właściwe.

1. W sprawach spadkowych właściwe jest prawo tej
Umawiającej się Strony, której obywatelem był spadko-
dawca w chwili śmierci.

2. Dziedziczenie majątku nieruchomego podlega pra-
wu tej Umawiającej się Strony, na której terytorium ma-
jątek ten jest położony”.

6. Po artykule 36 dodaje się artykuł 36 A w następu-
jącym brzmieniu:

„Artykuł 36 A

Przejęcie spadku na rzecz Państwa.

1. Jeżeli spadek według prawa określonego w arty-
kule 35 A ustęp 2 przechodzi na własność Państwa z mo-
cy ustawy, to majątek nieruchomy przypada tej Umawia-
jącej się Stronie, na której terytorium jest położony.

2. Jeżeli spadek według prawa określonego w arty-
kule 35 A ustęp 1 przechodzi na własność Państwa z mo-
cy ustawy, to majątek ruchomy przypada tej Umawiają-
cej się Stronie, której obywatelem był spadkodawca w
chwili śmierci”.

7. Artykuł 55 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 55

Przesłanki uznania.

Orzeczenia podlegają uznaniu, jeżeli:

- 1) sąd, który wydał orzeczenie, był właściwy stosownie
do postanowień niniejszej umowy.
- 2) przy wydaniu orzeczenia zastosowano prawo Uma-
wiającej się Strony właściwe stosownie do postanowień
niniejszej umowy,
- 3) żadna ze stron nie została pozbawiona możliwości obro-
ny swych praw, a w razie posiadania ograniczonej
zdolności procesowej — należytego przedstawiciel-
stwa,
- 4) sprawa między tymi samymi stronami co do tego sa-
mego przedmiotu i na tej samej podstawie nie została
już prawomocnie osądzona przez właściwy organ tej
Umawiającej się Strony, na której terytorium orzecz-
nie ma być uznane, albo jeżeli między tymi samymi
stronami o ten sam przedmiot i na tej samej podsta-
wie nie zostało wcześniej wszczęte postępowanie
przed organem tej Umawiającej się Strony, na której
terytorium orzeczenie ma być uznane”.

8. Artykuł 56 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 56

Uznawanie orzeczeń w sprawach o charakterze niemajątkowym.

Prawomocne orzeczenia sądów i innych właściwych organów jednej z Umawiających się Stron w sprawach cywilnych i rodzinnych o charakterze niemajątkowym są uznawane na terytorium drugiej Umawiającej się Strony bez przeprowadzania postępowania o uznanie, pod warunkami określonymi w artykule 55”.

9. Tytuł przed artykułem 57 otrzymuje następujące brzmienie: „Wykonywanie orzeczeń”.

10. Po artykule 64 dodaje się rozdział VI w następującym brzmieniu:

„Rozdział VI

Zawisłość.

Artykuł 64 A

Jeżeli przed sądami obu Umawiających się Stron zostanie wszczęte postępowanie między tymi samymi stronami na tej samej podstawie i o ten sam przedmiot, dla którego właściwe są sądy obu Umawiających się Stron, sąd, przed którym postępowanie zostało wszczęte później, uznaje się niewłaściwym”.

11. Artykuł 82 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 82

Obowiązek wszczęcia postępowania karnego.

1. Każda z Umawiających się Stron zobowiązuje się na wniosek drugiej Umawiającej się Strony do wszczęcia postępowania karnego według własnego prawa przeciwko własnym obywatelom, co do których istnieją dane, że popełnili przestępstwo na terytorium wzywającej Umawiającej się Strony.

2. Wnioski o wszczęcie postępowania karnego, złożone zgodnie z prawem jednej z Umawiających się Stron przez pokrzywdzonych do właściwych organów Strony wzywającej w przepisany terminie, są skuteczne również na terytorium drugiej z Umawiających się Stron.

3. Jeżeli z przestępstwa wynikły szkody, a osoby pokrzywdzone wniosły pozwy o odszkodowanie przy przekazywaniu materiałów niezbędnych do wszczęcia postępowania karnego na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, pozwy te przesyła się za zgodą osób, które je wniosły”.

12. Po artykule 82 dodaje się artykuł 82 A w następującym brzmieniu:

„Artykuł 82 A

1. Do wniosku o wszczęcie postępowania karnego dołącza się:

- 1) dane dotyczące osoby, włącznie z jej obywatelstwem,
- 2) opis stanu faktycznego,
- 3) dowody,
- 4) oryginały akt lub ich uwierzytelnione odpisy,
- 5) tekst przepisów mających zastosowanie do czynu według prawa obowiązującego w miejscu jego popełnienia,

6) wnioski o wszczęcie postępowania karnego i pozwy o odszkodowanie.

2. Jeżeli podejrzany przebywa w chwili złożenia wniosku o wszczęcie postępowania karnego w areszcie tymczasowym lub jest zatrzymany, należy spowodować jego odesłanie na terytorium wzywanej Umawiającej się Strony.

3. Wzywana Umawiająca się Strona jest zobowiązana do powiadomienia Strony wzywającej o orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie. Na wniosek Strony wzywającej należy przesłać odpis tego orzeczenia”.

13. Artykuł 90 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 90

Przesyłanie odpisów z akt stanu cywilnego i innych dokumentów.

1. Umawiające się Strony przekazują sobie z urzędu bezpłatnie odpisy zupełnie aktów urodzenia, małżeństwa i zgonu, dotyczących obywateli drugiej Umawiającej się Strony, a także sprostowania i wzmianki marginesowe. Przesyłanie tych odpisów odbywa się zbiorczo w końcu każdego kwartału w drodze dyplomatycznej.

2. W celach urzędowych Umawiające się Strony zobowiązują się do bezpośredniego przesyłania sobie wzajemnie bezpłatnie na wniosek odpisów zupełnych aktów stanu cywilnego oraz innych dokumentów dotyczących praw osobistych i interesów ich obywateli.

3. Obywatele każdej z Umawiających się Stron są uprawnieni do bezpośredniego zwracania się o wydanie odpisów z akt stanu cywilnego, odpisów orzeczeń sądowych i decyzji administracyjnych oraz innych dokumentów dotyczących praw osobistych i interesów tych obywateli. Doręczenie dokumentów wnioskodawcom następuje za pośrednictwem urzędu konsularnego Umawiającej się Strony, której organ dokument wydał, za pobraniem należnych opłat”.

Artykuł 2

Protokół niniejszy podlega ratyfikacji i wejdzie w życie po upływie trzydziestu dni od daty wymiany dokumentów ratyfikacyjnych, która nastąpi w Warszawie.

Protokół niniejszy stanowi integralną część Umowy między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Ludową Republiką Bułgarii o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych, podpisanej w Warszawie dnia 4 grudnia 1961 r., i będzie obowiązywał przez ten sam okres co umowa.

Sporządzono w Sofii dnia 27 czerwca 1980 r. w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim i bułgarskim, przy czym obydwa teksty są jednakowo autentyczne.

Na dowód czego wyżej wymienieni pełnomocnicy obu Umawiających się Stron podpisali niniejszy protokół i opatrzili go pieczęciami.

Z upoważnienia
Rady Państwa
Polskiej Rzeczypospolitej
Ludowej
Jerzy Bafia

Z upoważnienia
Rady Państwa
Ludowej Republiki Bułgarii
Swetla Daskalowa

Po zaznajomieniu się z powyższym protokołem Rada Państwa uznała go i uznaje za słuszny zarówno w całości, jak i każde z postanowień w nim zawartych; oświadcza, że jest on przyjęty, ratyfikowany i potwierdzony, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywany.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie dnia 9 października 1980 r.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*

L. S.

Minister Spraw Zagranicznych: *w z. E. Kulaga*

44

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 30 marca 1981 r.

w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Protokołu podpisanego w Sofii dnia 27 czerwca 1980 r. do Umowy między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Ludową Republiką Bułgarii o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych, podpisanej w Warszawie dnia 4 grudnia 1961 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 2 protokołu podpisanego w Sofii dnia 27 czerwca 1980 r. do Umowy między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Ludową Republiką Bułgarii o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych, podpisanej w Warszawie dnia 4 grudnia 1961 r., nastąpiła w Warszawie dnia 26 stycznia 1981 r. wymiana dokumentów ratyfikacyjnych wymienionego protokołu.

Powyższy protokół wszedł w życie dnia 25 lutego 1981 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *J. Czyrek*

45

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 1 kwietnia 1981 r.

w sprawie uznania Związku Byłych Żołnierzy Zawodowych za stowarzyszenie wyższej użyteczności.

Na podstawie art. 46 i 47 Prawa o stowarzyszeniach z dnia 27 października 1932 r. (Dz. U. Nr 94, poz. 808 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. Stowarzyszenie „Związek Byłych Żołnierzy Zawodowych” uznaje się za stowarzyszenie wyższej użyteczności.

§ 2. Stowarzyszeniu „Związek Byłych Żołnierzy Zawodowych” nadaje się statut, który ustala i ogłasza Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *gen. armii W. Jaruzelski*

46

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 13 kwietnia 1981 r.

w sprawie zbiórki, skupu i uprzydatniania surowców wtórnych.

Na podstawie art. 1 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 18 lipca 1974 r. o wykonywaniu handlu oraz niektórych innych rodzajów działalności przez jednostki gospodarki nie

uspołecznionej (Dz. U. Nr 27, poz. 158) i art. 65 ust. 5 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U.